

קדיש שלאחר קרה"ת במנחת שבת

שוע"ר סי' נד

ד לא יאמר קדיש אם לא שאמר פסוקים, שלעולם לא תמצא קדיש בלא פסוקים שלפניו ... דמה ענין לומר ב' קדישין סמוכין זה לזה. ויש ללמדם שיאמרו מקצת פסוקים בין ב' הקדישים.

שוע"ר סי' רצב

ב עזרא תיקן שיהיו ג' אנשים קורין בספר תורה בצבור בכל שבת במנחה, עשרה פסוקים או יותר, מפרשת שבוע הבא. בשביל יושבי קרנות המתעסקים בסחורה כל ימות השבוע, ואינם באים לשמוע קריאת התורה בשני וחמישי, לפיכך תיקן בשבילם קריאה יתירה בשבת במנחה, שהם פנויים ויבואו לשמוע.

ג ונוהגין לומר קודם קריאת התורה פסוק ואני תפלתי וגו', על פי מה שדרשו חכמים על פסוק ישיחו בי יושבי שער ונגינות שותי שכר, וכתוב אחריו ואני תפלתי וגו', אמר דוד לפני הקב"ה רבש"ע אין אומה זו כשאר אומות העולם, כשהם שותים ומשתכרים הולכין ופוחזין, ואנו לא כן אלא אע"פ ששתינו ואני תפלתי וגו'. ולכך הנהיגו לומר כן קודם קריאת התורה שקורין בשביל יושבי קרנות, כדי להודות ליוצרנו שלא שם חלקנו כהם שהם פוחזין כל היום, ואנו אף היושבי קרנות שבנו מתאספים לשמוע תורה.

ד אין אומרים קדיש אחר קריאת התורה במנחה, שאין כאן במה להפסיק בין קדיש זה לקדיש שאומרים קודם תפלה בלחש. שאף שנוהגים לומר יהללו מכל מקום פסוק אחד הוא ואינו חשוב הפסק, ואסור לומר ב' קדישים זה אחר זה בלא הפסק פסוקים בינתיים.

לפיכך במקום שאין בו ספר תורה, שאין שם הפסק בין קדיש שלאחר ובא לציון לקדיש שקודם התפלה בלחש, לא יאמרו אלא קדיש אחד, שואני תפלתי אינו אלא פסוק אחד ואינו חשוב הפסק. וטוב שאז לא יאמרו כלל ואני תפלתי, או יאמרוהו קודם הקדיש מיד אחר סיום סדר קדושה, כדי שלא להפסיק כלל בין הקדיש לתפלה בלחש אפילו בפסוק אחד, שלעולם אין אנו מתחילין תפלה בלא קדיש לפנייה, חוץ מתפלת השחר, מפני סמיכת גאולה לתפלה.

סדר אדמו"ר הזקן

וכשמגביהין הספר תורה ... יאמר וזאת התורה גו', עץ חיים גו', דרכיה גו', אורך ימין גו', ה' חפץ גו'. מכניסין הספר תורה להיכל, ואומר השליח צבור יהללו גו', והקהל אומרים הודו גו', וירם גו'.

דברי נחמיה סי' יט

צ"ע מאין הרגילים שנוהגין במנחה דשבת ותענית וכה"ג, לומר הקדיש קודם שמכניסין הספר תורה להיכל ... דפשטות הלשון שבמ"א וש"ע מוח"ז רבינו ז"ל סי' רצ"ב, דאין אומרים קדיש אחר קריאת התורה כו', משמע דקדיש זה בטל לגמרי, והקדיש שקודם י"ח נשאר במקומו ממש, כמו בשאר פעמים שאומרים אותו סמוך ל"ח ממש.

שער הכולל פכ"ט ס"ד

אמנם הנה ידוע בבירור, שלמעשה הנהיג אדמו"ר בשבת במנחה, תיכף אחר הקריאה בספר תורה, כשהש"ץ הולך להתיבה להתחיל קדיש, מגביהין הספר תורה, והש"ץ בבואו אל התיבה מתחיל מיד קדיש.

בדי השלחן סי' צא ס"ק ד

שאין אומרים קדיש רק אחר ג' פסוקים ... ונראה דהיינו שאומר יהללו, וכשמגיע אל ההיכל אומר הש"ץ הח"ק, וגומרו קודם שיסגור ההיכל ... בעוד שמוליך הס"ת ואומר יהללו הקהל עונים הודו על ארץ ושמים, וכל אחד הולך לנשק הס"ת, ואם יאמר אז קדיש יהי בלבול ולא ישמעו הקדיש כלל.

אגרות קודש ח"ג אגרת תקג

יא) אמירת ח"ק שאחר קרה"ת במנחת שבת, מתי יתחילו? עיין בשער הכולל פכ"ט. אבל מנהגנו ע"פ הוראת כ"ק מו"ח אדמו"ר להתחיל לומר ח"ק קודם וקרוב לסוף הגלילה, ולמהר בהגלילה ואמירת יהללו באופן שיסיימו הח"ק אחר הכניסה, ועכ"פ להסמיכו לתפלה בכל האפשרי.

סדר עם ציונים מקורות והערות (רסקין) ע' שכ

הנהגת כ"ק אדמו"ר ז"ע, שהי' ממתין באמירת "יהללו" עד לאחרי שיגמור הש"ץ את הקדיש. ובשנת תש"נ-תנש"א, כשהזדמן לכ"ק אדמו"ר ז"ע יארציט בשבת, הי' ממתין מלהתחיל הקדיש עד שיכניסו הס"ת להיכל.

בעזה"י, ממשיכה סדרת שיעורים בנושא

קריאת התורה וההפטרה

נושא כללי זה מתחלק למספר נושאים פרטיים, שבהם ידונו השיעורים הבע"ל

(א) תקנת קריאת התורה

(ב) תקנת קריאת ההפטרה

(ג) תקנת קריאת המפטיר

(ד) הוספה על מנין העולים

(ה) חובת שמיעת קריאת התורה

(ו) ברכות התורה וההפטרה

(ז) עליית הקטן לתורה

(ח) עליית הקטן למפטיר והפטרה

ט) קדיש שלאחר קרה"ת במנחת שבת

(י) נמצא טעות באמצע קריאת התורה

(יא) כהן שמחל מלעלות ראשון לתורה

(יב) קריאת שנים מקרא ואחד תרגום